

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Věry Šimůnkové v právní věci žalobkyně **H. K.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Pardubického kraje**, se sídlem Pardubice, Komenského nám. 125, o námitce podjatosti žalobkyně proti soudcům Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích,

t a k t o :

Soudci Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích, JUDr. Milan Špryňar, JUDr. Drahomíra Lukešová, Mgr. Petra Venclová, JUDr. Marie Pavlíčková a JUDr. Jan Dvořák **n e j s o u** vyloučeni z projednávání a rozhodnutí této věci.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice, napadla žalobkyně nečinnost žalovaného „ve věci ověření pasportu, který neodpovídá skutečnosti“.

Krajský soud v Hradci Králové, pobočka Pardubice, který věc projednává pod sp. zn. 52 Ca 35/2003, předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu, neboť žalobkyně ve svém podání ze dne 21. 1. 2004 uvedla: „Zaraven Vam osobne, a dalsim, ktere resi me zaloby podavam namitku podjatosti z duvodu pomeru k hejtmanovi a poslanci Vanovi,“ což bylo krajským soudem posouzeno jako uplatnění námitky podjatosti, o které je dle ust. § 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), oprávněn rozhodnout Nejvyšší správní soud.

Soudci Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice, JUDr. Milan Špryňar, JUDr. Drahomíra Lukešová, Mgr. Petra Venclová, JUDr. Marie Pavlíčková a JUDr. Jan Dvořák ke vznesené námitce podjatosti shodně uvedli, že se ve shora označené věci necítí být podjati a není jim ani známa žádná skutečnost, ze které by mohl vyplynout důvod případných pochybností o jejich nepodjatosti.

Podle ust. § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Podle odst. 5 téhož ustanovení může účastník nebo osoba zúčastněná na řízení namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočníka nebo znalce. Námitku musí uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; zjistí-li důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Námitka musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována. O vyloučení

soudce rozhodne usnesením po jeho vyjádření Nejvyšší správní soud, a je-li namítána podjatost soudní osoby, tlumočníka nebo znalce, rozhodne o ní senát po jejich vyjádření.

Předpokladem pro zajištění záruky správného a spravedlivého rozhodnutí je, aby v řízení jednal a rozhodoval soudce nepodjatý, který není v žádném osobním stavu k účastníkům a k jejich zástupcům a který není nikterak zainteresován na výsledku řízení. Proto důvodem vyloučení soudce je soudcův poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům, přičemž zákon dále vylučuje soudce, který věc již projednával a nebo o ní rozhodoval v jiném stupni, v předchozím soudním řízení nebo v řízení u správního orgánu. Poměr k věci vyplývá především z přímého právního zájmu soudce na projednávané věci; tak je tomu v případě, kdyby byl sám účastníkem řízení, nebo v případě, že by mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen na svých právech (např. kdyby jinak mohl být vedlejším účastníkem). Vyloučen je také soudce, který získal o věci poznatky jiným způsobem než z dokazování při řízení (např. jako svědek vnímal skutečnosti, které jsou předmětem dokazování). Soudcův poměr k účastníkům nebo k jejich zástupcům může být také založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, např. vztahem přátelským či naopak zjevně nepřátelským. Zákon vylučuje, aby důvodem pochybnosti o soudcově nepodjatosti mohly být okolnosti, které spočívají buď v jeho postupu v řízení v projednávané věci, nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. V postupu soudce při projednávání konkrétní věci se totiž projevuje samotný výkon soudnictví a tyto okolnosti samy o sobě nemohou být důvodem k pochybnosti o nepodjatosti soudce.

V projednávané věci žalobkyně dovozuje podjatost výše jmenovaných soudců z „důvodu, jakým řeší, spíše neřeší, mé informace na základě z. 106/99, kdy mne odpovídala sekretářka, atd., a z důvodu poměru poslance Váni k soudu – soudcům v Hr. Kr.“ Vzhledem k okolnosti, že zákon požaduje, aby námitka podjatosti byla odůvodněná a aby žalobce současně uvedl konkrétní skutečnosti, že kterých podjatost dovozuje, uvádí Nejvyšší správní soud, že z obecných a zcela nekonkrétních tvrzení, která namítá žalobkyně, nelze dovodit podjatost výše jmenovaných soudců. Žalobkyně ve svém podání ani neuvedla, u kterých osob se podjatosti dovolává, uvádí pouze, že námitku vznáší vůči “vám osobně (místopředsedovi soudu JUDr. Milanu Špryňarovi pověřenému vedením pobočky soudu v Pardubicích – pozn. soudu) a dalším, kteří řeší mé žaloby.” Omezuje se pouze na tvrzení „z důvodu poměru k hejtmanovi a poslanci Vánovi“, přičemž však neuvádí, v čem tento „poměr“ spočívá a jakým způsobem se dotýká projednávané věci a soudců, kteří se na projednávání podílejí.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud neshledal vznesenou námitku podjatosti soudců JUDr. Milana Špryňara, JUDr. Drahomíry Lukešové, Mgr. Petry Venclové, JUDr. Marie Pavlíčkové a JUDr. Jana Dvořáka za důvodnou, což vyjádřil ve výroku tohoto usnesení (§ 8 odst. 5 s. ř. s.). Ve věci budou proto dále rozhodovat shora uvedení soudci Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. 11. 2004

JUDr. Radan Malík.
předseda senátu